

Teollisuusunionismin Hahmopiirteet

Kirj. V. S—o.
(Kilpailukirjoitus.)

II.

Välttämätöntä on palauttaa mielimme edellisessä kirjoituksessa esitetty taloudellisten osien teknillinen jaottelu. Sen vuoksi on parempi lukea mainittu kirjoitus uudelleen. Mainitsemme nyt vain lyhyesti, että I. W. W:n rakenteen mukaan jaettiin yhteiskunnallinen taloustoiminta 29 teknilliseen osaan — teollisuusunioon. Monet niistä ovat tuotannolliselta perusteeltaan läheisessä suhteessa toisiinsa. Sen vuoksi käy välttämättömäksi — toisiinsa suhtaantuvien kesken — yhdistyminen departementtiviraston kautta ja niin siis ne 29 teollisuusuniota jakaantuu kuuteen autonomisesti toimivaan talousorganisaatioon — departementtivirastoon. Kaksi rakennusaineiden tuotannon alalle, kaksi valmisteteollisuuden osalle ja kaksi jako- ja kulutustoiminnan alalle.

Parittaisina virastoina on niillä jonkun verran yhteisiä suhteita toisiinsa nähden, mutta vähemmän vaikutusvaltaa yhdestä parista toiseen, sillä, kuten jo on mainittu, esim. jako ja kulutus sekä yleinen palvelusasiain departementtivirastot eivät ole teknillisesti kykeneviä määräämään kahden edellisen parin autonomisiin asioihin, eikä jälkimäistä edellisten taholta. Ne kukin ovat experttejä — erikoisesti spesialiseeraantuneita — vain omia tehtäviään varten. Mikäli näiden departementtien välisiä kysymyksiä ilmenee, balansseerataan — tasoitetaan — ne yleisen keskusviraston kautta, mikä departementtien keskellä muodostaa teollisuusyhteiskunnan kokonaisorganismia. Se on yleisin laitos, missä kaikki tieteen eri osat yhteiskunnallisen elämän jokaiselta puolelta vedetään yhdeksi unitiksi — kokonaisuudeksi.

TÄMÄN kirjoituksen tarkoituksena on nyt saattaa valoa siitä, miten yhteiskunnalliset asiat kulkevat tässä taloudellisesti organisoituneessa yhteiselämässä.

Paljon täytyy luopua perinnöllisistä ennakkokäsityksistä ja vedetyistä johtopäätöksistä, ennenkuin tätä voidaan ymmärtää. Tärkeänä seikkana mainitakoon tässä suhteessa, että me nykyajan lapset olemme luutuneet poliittiseen maailmanymmärrykseen enemmän tai vähemmän omalta kohdaltamme. Se vaikeus minkä tämä seikka aiheuttaa, on voitettava itsensä tutkimisen avulla. Nyt kun meillä on puhe teollisuusyhteiskunnasta, tarkoittaa se taloudellisia kysymyksiä, eikä nimeksikään poliittisia suhteita. Poliitikko, minkä organisaatio on valtiojärjestelmä, ei ole taloutta vaikkakin

se elää ja toimii taloudellisten tuloksien kautta. Valtion mobilisoimat ja sen käsissä olevat militaristiset voimat, joiden avulla se taloudelliset tulokset on valtakansalaiseksi taivuttanut, eivät ole ymmärrettävissä taloudellisina voimina, mutta sen sijaan militaristisina, poliittisen toiminnan palveluksessa ja taloustoiminnan ulkopuolella. Ei suinkaan ole järkevää ymmärtää, että työläisten lahtaaminen, yhteiskunnallisten käyttöarvojen riistäminen, y.m.s. oli taloustoimintaa? Jos niin käsitämme, silloin emme todellakaan tiedä, mitä talous on? — Rukouksemmekin silloin olisi taloustoimintaa!

Ihmisen fyysiset voimat eivät synny ilman taloustoimintaa ja senvuoksi tieteessä kutsutaankin tätä fyysillistä voimaa työvoiman nimellä. Mutta poliittisen valtion militaristiseen, samoin kuin riisto-

toimenpiteisiinkin, käytetty ihmisen fyysillinen työvoima on järjestelmällisesti riistetty taloudeita päinvastaisiin tarkoituksiin. Se on raakamaisinta työvoiman hävittämistä yhteiskunnallista hyötyä vastaan. Työvoima näin muuttuu talousvastaiseksi, sen sijaan kuin sen pitäisi oleman talouden puolesta. Tieteen mukaan kaikkia talouden ulkopuolella olevia voimia myöskin kutsutaan villoiksi voimiksi, joita vastaan ihminen työaseineen taloutensa avulla nousi taisteluun. Näin me huomaamme että talouden kautta luotu työvoima muuttuu perusteiltaan villien voimien sarjaan silloin kun se eroaa taloustoimista, kuten on käynyt valtion välityksellä.

Sangen harhaan viepä on se opittu käsitys, jonka mukaan historian vanhalla ajalla käsitetään ihmisten yhteiskunnallisen elämän olleen järjestymätöntä ja primitiivistä raakalaisluontoista.

Historialliset tiedot päinvastoin osoittavat, että yhteiskunnat ennen valtiojärjestelmän syntymistä, heimojärjestelmän ajoilla, olivat täydellisesti järjestyneitä muotoja aikansa taloussuhteita vastaavalla tavalla. On tarpeellista tässä esimerkkinä viitata vanhan ajan kreikkalaisten talousyhteiskuntiin. Nämä vanhat yhteiskunnat eivät olleet poliittisia valtioita, mutta taloudellisia. Se, että tuotanto ja teollisuus suhteet eivät olleet kehittyneet niin korkealle mekaanisen tekniikan asteella, kuin ne alkavat esiintymään uudella ajalla ja varsinkin nykyään ovat, oli seikka mikä vanhan ajan yhteiskunnat taloudessaan asetti vissille taloudellisten osien jaottelulle. Tuotanto kun itsestään ei jakaantunut niin selviä ja autonomisia rajoja myöten, kuin on nykyään, ei luonnollisesti voinut jakaa asukkaita niin selvästi tuotannollisia rajoja myöten. Mutta Kreikan historia osoittaa näiden järjestyneisyyden olleen suurmoisen.

Jätettyään entiset Kaspian meren ranta-alueet ja asettuessaan nykyisen Kreikan, eli "Attikan" niemimaalle, oli kreikkalaiset jakaantuneet neljään heimoryhmään, itse kukin muodostaen oman heimoneuvostonsa.

Neljän heimoneuvoston keskelle rakentui yhteinen keskusvirasto — Atenassa — missä heimojen yhteisiä asioita hoidettiin.

Kun kreikkalaisessa yhteiskunnassa pienimmän yksilön muodosti sukutalouskunta, kuului jokaiseen neljään heimoon 90 tänlaista sukutaloutta ja kaikkiin yhteisesti 360 ja kun jokaisesta sukutalouskunnasta oli yksi edustaja Ateenan neuvostossa, niin oli keskusviraston hoitokunnan luku sama määrä. Kun nämä keskusneuvoston jäsenet olivat myöskin itse kukin oman heimonsa heimoneuvoston jäsenenä, niin kuului kunkin heimon päävirastoon 90 jäsentä, eli yhtä monta kuin oli sukutalouttakin.

Näiden sukutalouskuntien lähimpänä orgaanina oli kolmenkymmenen sukutalouden yhteinen veljesliitto, kuuluen kuhunkin heimoon siis kolme tänlaista 30:nneen liittoa ja kaikkiin neljään yhteisesti siis 12 veljesliittoa. Yhteiskunnallisten asiain meno oli siis seuraavanlainen:

Sukutaloudessa ratkaistiin sen itsensä sisäisistä

taloussasioista. Sukutalouskuntien välisistä asioista sovittiin kolmen veljesliiton yhteisessä neuvostossa. Veljesliittojen ja muiden yleisasiain järjestely vuorostaan siirtyi heimoneuvostolle ja heimojen välillä toimi niiden yhteinen Ateenan neuvosto.

Tämä osoittaa, että hallintotavat alkoivat alhaalta ylöspäin, jotavastoin valtiollinen hallitseminen alkaa näistä yleemmistä alempiin, aina pienimpään orjan omistajaan asti. Kun sitten noin 500 e. K. työn avulla luodut yliarvot olivat siirtyneet yhteiskunnan — sukutalouskunnan — jäseniltä suvun johtajien omaisuudeksi ja niiden mukana aseelliset pakotusvoimat, niin tapahtuu yhteiskunnallisen järjestelmän häviäminen, murtui vanhat tavat ja käsitkset ja sen "tilalle astuu valtio", sanoo kuuluisa tiedemies Engels. Hän jatkaa: "Valtio keksittiin".

Valtiota niinollen ei voida ymmärtää yhteiskunnan eduille luonnollisella tavalla syntyneenä taloudellisena laitoksena, mutta sen sijaan riistäjäin keksimänä omien etujensa laillistuttamiseksi. Tämän ajan valtiossa ei sen kansalaiseksi pääsyytkään muut kun nämä n.s. orjain omistajat, varsinaiset yhteiskunnan työtätekevät väestöt joutuivat orjiksi ja ne eivät voineet päästä valtion kansalaiseksi, vieläpä menettäen ihmisarvonsakin, niistä tullen 'eläviä työkoneita'. Ylimalkaisesti sanoen, kaksikolmattosaa väestön määrästä oli orjia. Pantakoon nyt merkille, että koko historiansa ajalla ei pelkkä työnraataja ole päässyt valtion kansalaisten asteelle, ellei oteta huomioon aivan viimeisien vuosikymmenien muodollisuuksia.

Pidin tarpeellisena poiketa tämän verran varsinaisesta asiasta johon nyt palaamme takaisin.

Kapitalistien järjestymättömässä — anarkistisessa — järjestelmässä, teollisuus pääoman omistaja tuottaa yhteiskunnallisia elämän tarvikkeita kommersialisia eli kauppamarkkinoita varten. Normaalisina aikoina tuotannon suuruuden määrittelee hän, kiertävän pääomansa suuruisella mitalla, pyrkien samalla suurentamaan kiertävän pääoman kautta tuotantolaitoksiin sijoitettua pääoman osaa. Visseinä aikoina ostokyky markkinoilla alenee ja tuotantoa silloin nähdään olevan liikaa. Varastot kuitenkin pidetään aina täynnä, niin ettei tavarantuen vuoksi jouduta menettämään tarjoille tulevia voiton mahdollisuuksia. Näin siis, hattutehtailija tuottaa miljooneja hattuja senlaisia päitä varten, joita ei ole olemassakaan. Silloin kun varastohuoneet ovat täynnä hattuja ja ostajaa niille ei löydy, on edessä paniikki ja sen hirvittävät seuraukset. Tällainen sekamelska ei ole mahdollinen teollisuusyhteiskunnassa.

Voisiko yhteiskunnan väestö milloinkaan määrillä tuotannon suuruutta ilman sitä varten spesiaaliseeraantunutta orgaanina? Mahdottomuus. Tuotannon suuruuden määrää kysynnän paljous, mutta voidaanko kysynnän paljoutta määrätä parlamentaarisen kansan edustuksen kautta? Tässä asetamme eteemme jotakin senlaista, mikä ei ole ihmisten henkisten kykyjen määrättävissä, ei edes älystään. Sama on asian laita yleensä kaikkien yhteiskunnalli-

siin taloussuhteisiin. Yhteiskunnan väestö haluaa saada vissinlaisen elämän mahdollisuuden tulevalle vuodelle, mutta voiko se määritellä kuinka monta työtuntia tarvitaan sen saavuttamiseen?

Neuvostomaan viisivuotinen suunnitelma tehtiin kokemukseen ja virallisiin tilastoihin perustettuna, mutta monessa suhteessa lasketut määritelmit eivät ole onnistuneet. Toisilla aloilla on ylitetty ja toisilla jääty tuntuvasti jällelle. Tämä sen vuoksi, että mainittu suunnitelma ei rakentunut kysynnän vaatimuksille.

I.W.W:n talousteoria antaa näihin kaikkiin suhteisiin selvän vastauksen. Otamme esimerkin yhteiskunnallisten jako ja palvelusvirastojen asiakirjoista. Ne ovat vain numeroja edesmenneeltä ajalta, mutta ne puhuvat kumoamatonta kieltä määrättyyn suuntaan, vaikka me kuinka olisimme niiden suuntaa koettaneet muuttaa sinne, tahi tänne päin.

Ennen on jo mainittu, että yleinen jako ja palvelustoiminta jaetaan kahdelle departmenttivirastolle. Esimerkin alaiseksi tulee viimeinen näistä, nimittäin yleisen palvelusasiain departmentti, 600. Se jakaantuu edelleen kuudelle teollisuusunionille, ne ovat:

- Nö. 610, Terveysten hoito.
- No. 620, Puistot ja kulkutiet.
- No. 630, Kasvatusta ja opetus.
- No. 640, Yleinen jako.
- No. 650, Yleishyödylliset laitokset.
- No. 660, Huvien ja ajanviettolaitokset.

On myöskin jo mainittu että yhteiskunnan jäsenien luetteloon ja jäsenoikeuksille voidaan päästä vain teollisuusunionien kautta, missä kukin määrättyssä tehtävässään suorittaa kansalaisvelvollisuuttaan. Edellä esitetyn lisäksi on siis vielä viisi departmenttia omia tehtäviään varten ja niihin kuuluen 23 teollisuusunionia lisää. Näiden departmenttien alaisiin teollisuusunioniin kuuluvalla väestöllä ei ole mitään valtaa palvelusdepartmentin asiain määrittämiseen, koska ne eivät suorita yleisen palveluskunnan tehtäviä. Yhtä vähän on valtaa viime mainituilla toisiin departmentteihin. Mutta sensijaan koko yhteiskunnan väestö on oikeutettu saamaan kaiken palveluksen tämän departmentin kautta, olkoon se palvelus sitten mitä laatua ja missä muodossa hyvänsä. Voidaan ymmärtää nyt kuinka luotettavaksi tulee tämän viraston asiakirjat. Aivan pienempiäkin seikkoja myöten nämä kirjat osoittavat jokainen aika koko yhteiskunnallisen palvelustoiminnan eri puolet, kulutuksen suuruuden jokaisella laadulla, kysynnän paljouden eri tarpeisiin nähden. Kirjat, ilman että mitään "henkisiä" tahi edes älyllisiääkään erikoiskykyjä olisi tarpeellista niissä käyttää, osoittavat selvästi, mitä kansa tarvitsee ja mitä se toivoo, mitä se valittaa, mitä vaatii ja mitä muutoksia olisi tehtävä j.n.e. Sitävastoin kansalla itsellään ei näistä vaatimuksistaan ole paljoakaan tietoa. Selvä on myös se, että tässä virastossa ja sen alaisissa unionissa nämä asiat osataan ja kyetään parhaalla tavalla järjestämään. Palvelustoiminta näin muuttuu tieteelliseksi perusteiltaan, mitkä ei

voida vääreksi osoittaa. Mutta tämä ei ole kaikki. Tämän departmentin rekordien kautta voi esim. liikennedepartmentti vuorostaan määritellä kuljetussuhteet tarkalleen; joka myös puolestaan muuttuu tieteellisesti kuljetussuhteita määrittelemään. Numerot osoittavat mitä on tehtävä.

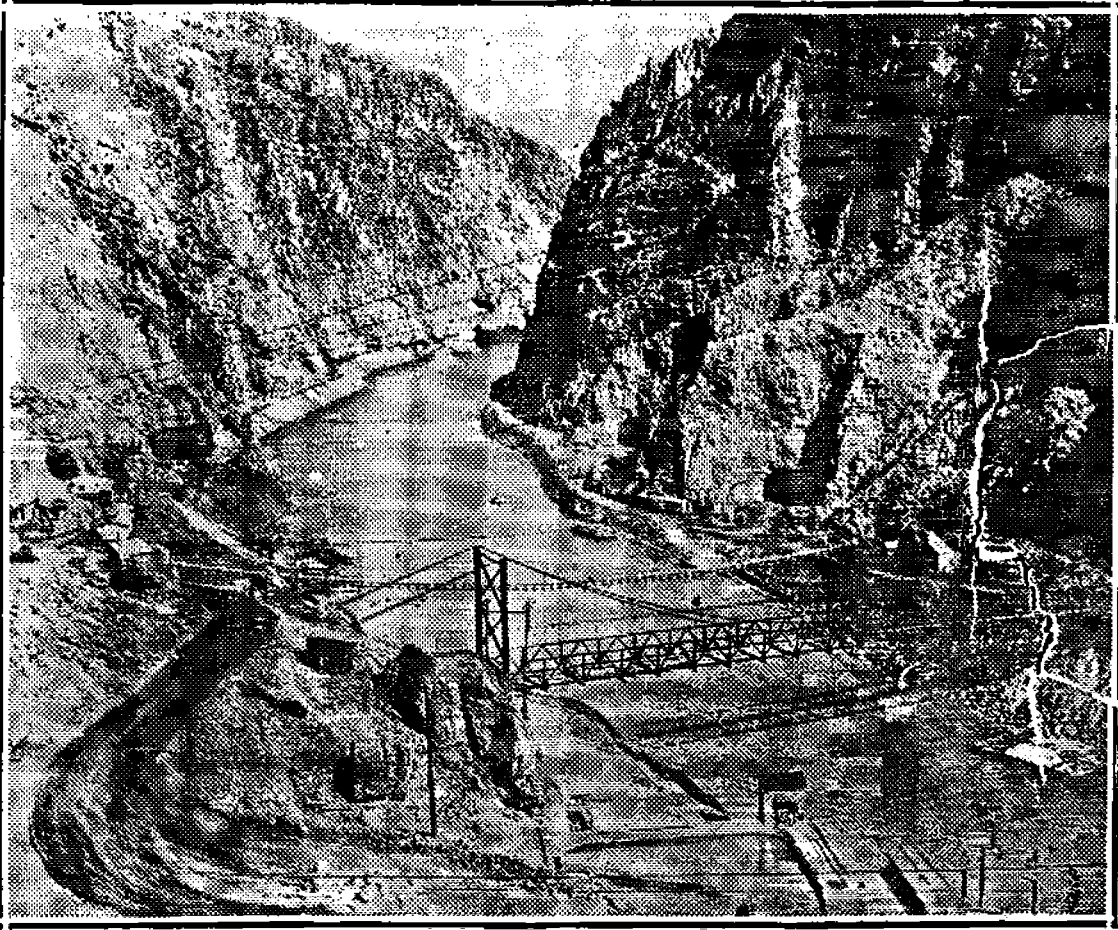
Palvelusdepartmentin rekordit myös näyttävät, kuinka tehdas- ja rakennusdepartmenttien on toimittava, kuinka paljon ja mitä laatua tarvikkeita on valmistettava standardielämän ylläpitoon, sekä mitä muutoksia kansa niissä vaatii. Tehdas- ja rakennusdepartmenttien asiakirjat edelleen ovat tieteellisiä faktoja raaka-aineiden alalla toimivien departmenttien päivätaulussa. Ne osoittavat luotettavasti numerot kuinka paljon mitäkin lajia raaka-ainetta on tuotettava standardi-valmistukselle.

Taloudellinen prosessi on näin siis jakaantunut 29 teollisuusunionin tehtäväksi. Jokainen yhteiskunnan jäsen joutuen osansa uhraamaan omassa unionissaan. Kun nyt jossakin unionissa ilmenee liikaa työvoimaa, tahi päinvastoin, niin departmenttivirastojen kautta tämä nopeasti balansseerataan asianomaisten unionien välillä. Näin n.s. standardi työaika — työpäivän pituus — automaattisesti säilyy, olkoon standardina sitten yksi, tahi useampi työtunti.

Kulutuksen paljous luonnollisesti myös määrää uuden työvoiman luomisprosessin. Mitä suuremaksi käy kulutus, sitä enemmän on työvoimaa ja sitä lyhemmäksi käy työajan standardi, koska työvoimaa koneiden avulla kykenee luomaan käyttöarvoja paljon enemmän kuin sen oma kulutusarvo on.

Nämä uuden yhteiskunnan hahmopiirustukset I.W.W:n järjestörakenteessa eivät kuitenkaan ole tehty erityiseksi päämaaliksi, mitä varten erikseen olisi järjestettävä. Tämä onkin tärkeä seikka panna merkille. I.W.W. edustaa teollisuusunionistista luokkaliikettä työväenluokan puolesta kapitalisteja vastaan. Mutta kun sen järjestörakenne on edellä mainitulle jaotelle järjestetty, niin jokapäiväisessä luokkataistelussa järjestöjen avulla saavutettu pienikin voitto sysää eteenpäin uuden yhteiskunnan rakennusprosessia päämaalia kohti samalla kertaa. Yhteiskunnallinen valtamäärä kun jakaantuu kahden luokan välillä, tällä kertaa vielä 99 prosenttia siitä ollen kapitalistien kontrollin alaisena. Työväenluokka sikäli kuin se näiden unionien avulla kykenee valtaa järjestöillensä hankkimaan, menettää kapitalistit valtaansa samassa määrässä. Sikäli kuin työväestön järjestövalta nousee, sikäli kapitalistien häviää ja kun työväestö saavuttaa sitä suuremman osan, silloin uuden yhteiskunnan hahmopiirteet nousevat pinnalle.

Työväenluokalla on paljon paremmat mahdollisuudet tämä valta omistaa, sillä se on yhteiskunnan säilyttämiseksi välttämätöin tekijä. Jotavastoin kapitalistit ovat käyneet tarpeettomaksi — kuten ne todellisesti ovat aina olleet — ja perin vaaralliseksi. Ainoa mitä työläisten tarvitsee tehdä, on järjestystä näihin unionihinsa ja noudattaa siellä teh-

Kuva Boulderpatotyömaalta. Kuvasta voidaan nähdä tunneliankot.

Boulderpato Ja Sen Merkitys

AIKOINAAN Amerikan suurena erämaana pidetyn seudun sydämessä, siellä missä Ala-Californian lahteen vetensä purkava Coloradojoki mahtavana virtaa jylhään, kallioseinäisten rotkolaaksojen — kanjonien — syvien uomien mutkaisilla pohjilla, tehdään parhaillaan töitä kuumeisella kii-reellä tammirakennuksella mitä pidetään nykyaikaisen insinööritaidon ja luovan työn yhtenä suurimpana yrityksenä virtaavien vesivoimien valjastamisessa. Parhailtaan käynnissä olevat työt todellisuudessa ovat vasta alkuvaiheita varsinaiselle tammityölle.

Coloradojoen virran kytkeminen ei ole mikään

tyjä päätöksiä. Sillä ei ole mitään tekemistä politiikan kanssa, mikä on kapitalistien toimintaväliseenä. Luonnollisesti työväestön täytyy tutustua myöskin luokkasivistyksensä vaatimuksiin, mutta se saavuttaa sitä samalla ja sikäli, kuin se järjestyy unioihinsa.

vähäpätöinen yritys; joku vuosikymmen sitten sel-laista suunnitelmaa pidettiin yksinkertaisesti mahdottomana, sillä oletettiin että niin voimakasta virtaa ja suurta vesipaljoutta ei voida millään saada kontrollin alaiseksi. Coloradojoessa, sillä paikalla mihin Hoovertammi eli toisella nimellä kutsuttu Boulderpato rakennetaan, laskee vuoden ympäri keskiarvoisesti 22,000 kuutiojalkaa vettä jokainen sekunti. Mutta tulvain aikana vesi lisääntyy suunnattomasti ja luonnollisesti virran voimakkuus kasvaa samassa suhteessa; se voi nousta joskus niinkin korkealle että noin 300,000 kuutiojalkaa vettä laskee jokainen sekunti.

Rakenteilla olevalla tammella ja sen yhteydessä tekeillä olevain suunnitelmien toteutumisella tulee olemaan suuri merkitys monessa eri suhteessa. Jotkut ovat kuvannollisesti selittäneet että maailmassa on käyty sotia paljon pienemmästä "saaliista" kuin on se mikä tämän suunnitelman toteutumisen kautta saadaan kansan käytettäväksi. Ensinnäkin miljoon-